

Лекција 6

Покорување на гневот

Мразокршач¹:

Додека сте растеле, како во вашето семејство се решавале кавгите?

Вовед:

Воведот од претходната лекција се однесува на Законот. Законите кои му биле дадени на Мојсеј можат да бидат сумирани во Десетте Заповеди, кои понатаму можат да бидат сведени на два: љуби Го Господ и сакај го својот ближен. Реално целиот Закон може да се сведе на еден збор: љубов.

Во посланието до Галатите, апостол Павле ја развива таа идеја во своето излагање за законот и милоста: „Зашто вие, браќа, бевте повикани кон слобода. Само слободата да не ви биде повод за телесност, туку со љубов служете си еден на друг. Зашто целиот Закон е исполнет во еден збор: **ЉУБИ ГО СВОЈОТ БЛИЖЕН КАКО САМИОТ СЕБЕ!**“ Ако пак се гризете и јадете еден со друг, гледајте да не се истребите меѓу себе. А велам: живејте по Духот и нема да ја исполнувате похотата на телото, зашто телото силно го посакува спротивното на Духот, а Духот спротивното на телото, зашто тие се противат еден на друг, за да не го правите она што сакате. Но, ако ве води Духот не сте под Законот“.
(Галатите 5:13-18)

Исто така, во изјавата, Павле поврзува два збора: Духот и љубов. Тие се едно исто. Апостол Јован се согласува со неговото мислење. Евангелието според Јован 4:24 вели: „Бог е Дух, и оние кои Му се поклонуваат, треба да Му се поклонуваат во дух и вистина.“ Во 1 Јован 4:8 тој понатаму изјавува: „А кој не љуби, не Го познава Бог, зашто Бог е љубов.“

После Исусовото воскресение учениците Го примиле Светиот Дух. Тие биле исполнети со Бог! Тие биле исполнети со љубов! Божјото Царство или Божјото владеење дошло за да престојува во срцата на луѓето. Тие Го примиле Духот затоа што исповедале дека Исус, Божјиот Збор, бил Божјиот Син. Апостол Јован ова го сумира во 1 Јован 4:15-16. „Секој кој признава дека Исус е Божјиот Син, Бог е во него и тој е во Бог. И ние ја запознавме и поверувавме во љубовта која Бог ја има спрема нас. Бог е љубов, и оној кој останува во љубовта, останува во Бога и Бог останува во него.“

Откако поединецот ќе го прими Светиот Дух, од него се очекува да чекори во љубов. „Да ве води Духот“, како што вели апостол Павле. Посебните закони веќе не владеат со него. Тој веќе не е под Мојсевиот Закон, туку е под Божјо владеење. Тој примил милост, Божјата љубов која дошла да живее во него. Тој е под законот на Духот!

Да се каже дека христијаните не се под Законот е изјава која е неточна и е заблуда. Поединецот кој не се раководи според некаков закон е беззаконик. Со други зборови, тој самиот за себе си е закон и го прави она што е исправно во неговите очи. Исус предупредил

¹ **Мразокршач** е прашање кое поттикнува разговор или дискусија.

дека во последните денови беззаконието ќе се зголеми и љубовта меѓу луѓето ќе олади. И апостол Павле предупредил дека ќе биде откриен човекот на беззаконието, кој што е син на уништувањето. Сатаната бил беззаконик, тој е уништувач и оние кои практикуваат беззаконие се негови потомци. Христијаните треба да се раководат според Законот на Духот, според тоа, тие се должни да се однесуваат согласно со љубовта.

За време на целото Негово поучување, Исус трпеливо им предавал на Своите ученици, како на деца. Тој го земал она што го знаеле и поподробно го испитувал. Исус сакал да разберат што стои зад Законот. Кој е духот на Законот или мотивот на истиот? Тој сакал тие да слушаат и да научат за да можат да станат израз на љубов.

Читање од Словото:

Проповедта на Гората Матеј 5:21-26

„Сте чуле дека им било речено на предците: ‘НЕ УБИВАЈ!’ А кој ќе убие, ќе одговара пред судот.’ А Јас ви велам дека секој кој се срди на својот брат без причина, ќе биде виновен пред судот. А кој ќе му рече на братот свој ‘Празноглавец’², ќе биде виновен пред Врховниот суд. А кој ќе го нарече ‘глупак’³, ќе биде виновен за во огнениот пекол. И така, ако принесуваш дарување пред олтарот и вчасум се сетиш дека брат ти има нешто против тебе, остави го таму својот дар пред олтарот и оди првин смири се со својот брат, па потем врати се и принеси го дарувањето. Помири се со твојот тужител пред законот, додека си уште со него на пат, за да не те предаде на судијата, а судијата пак на извршителот, па да те фрлат в зандана. Вистина ти велам: нема да излезеш оттаму додека не ја дадеш и последната пара.“

Дискусија во група:

1. Што кај вас предизвикува гнев?
2. Колку долго останувате гневни?
3. Кој ви е брат? Дајте некои примери. (Браќа се оние кои имаат ист татко или мајка, без разлика дали по раѓање или преку усвојување, без разлика дали физичко или духовно.)

Заповедите:

1. *Остави го таму својот дар пред олтарот и оди првин смири се со својот брат, па потем врати се и принеси го дарувањето.*
2. *Помири се со твојот тужител пред законот, додека си уште со него на пат.*

Лекцијата:

Исус лекцијата ја започнал со цитирање на шестата заповед: „*Не убивај.*“ Некои веруваат дека оваа заповед гласи: „не смеете да убивате“ и толкуваат дека значи - никој нема оправдување ако одземе нечиј живот. Нема ништо лошо ако човек се брани себеси.

Сепак, Словото - Стариот и Новиот Завет, користат различни зборови за да се пренесат овие две идеи. Убиството е немилосрдно дело. Тоа е казниво по закон. Казната може да биде и

² **Празноглавец** – „Безвреден“ или „за ништо не го бива“.

³ **Глупак** – Словото вели дека глупави се оние кои во своето срце велат „Нема Господ“. Псалм 14:1

смртна казна. Ненамерно убиство е убиство без предумисла. Убивањето на неког додека се браниш себеси, твоето семејство или твојот имот е убиство во самоодбрана. Убивањето за време на војна, не е убиство. Сепак може да има исклучоци во рамките на војувањето кои треба посебно да се разгледуваат.

Во оваа лекција Исус го нагласува концептот на личната одговорност. Тој објавува дека мотивите и дејствијата на поединецот ќе бидат судени и дека за злите дела ќе има казна. Исус го разоткрива процесот при извршување на убиство и влијанието кое тоа го има врз телото, душата и духот на поединецот. Потоа, Тој завршува со упатство како да се спречи убиство.

Убиството е секогаш со предумисла. Чекорите во процесот на извршување убиство се секогаш исти. Во некои случаи, процесот се случува екстремно брзо. Во судовите тие обично се опишани како „злосторство во афект“. Убиецот има многу кратко време да размисли за последиците од неговите постапки. Затоа, судот обично е поблаг при донесување на пресудата. Во други случаи, процесот полака се развива, давајќи му на убиецот време да размисли за своите постапки и да се покае за нив. Доколку човекот продолжил, волно и со целосна свесност во своите постапки, тогаш тоа се смета за убиство со предумисла и кон него се однесуваат со поголема строгост, кога ќе дојде на суд.

Дури и при извршување на убиство кое е опишано како „злосторство во афект“, поединецот многу пати размислувал за извршување на убиството. Самиот се воздржувал да го изврши, а тоа размислување може да се смета за предумисла. Ајде да ги разгледаме чекорите кои водат до убиство. Исус сите ги опишува во [Матеј 5:22](#). Знаци на предупредување има при секој чекор во процесот, а тие се резултат на неуспех да се победи гревот.

Првиот знак на предупредување во процесот е гнев кон неког. Според [Јаков 4:1-3](#) сето тоа започнува во телото како похота: „*Од каде се војните и од каде се караниците меѓу вас? Не доаѓаат ли од вашите похоти што војуваат во вашите органи? Посакувате а немате, та затоа убивате. Завидливи сте и не можете да добиете; затоа се борите и војувате. Немате затоа што не барате. Барате, но не добивате, зашто барате со лоши цели, за да го трошите на вашите похоти.*“ Причините на поединецот кои го оправдуваат неговиот гнев се разликуваат како боите на виножитото. Но се сведува на ова: „Јас немам што сакам, според тоа имам право да сум гневен.“

Знаците на предупредување започнуваат кога гневната личност почнува да ја понижува другата. Исус го користел арамејскиот термин „рака“ кој значи „да ти се плукнам“ или „те презирам“. Искушението доаѓа преку похотата на очите. Се занимава со мислите или душата. Гневниот човек се смета себеси дека е на повисока или на поважна позиција од останатите. Па според тоа има право да ги понижува другите. [Јаков 4:6, 10](#) зборува за тоа: „*Затоа вели, 'БОГ ИМ СЕ ПРОТИВИ НА ГОРДЕЛИВИТЕ, А НА ПОНИЗНИТЕ ИМ ДАВА БЛАГОДАТ'... Понизете се пред Господ, и Тој ќе ве возвиши.*“

Третото и последно предупредување кое му претходи на убиството е кога гневната личност, таа која понижува, ја обвинува другата дека е глупава. Според Словото глупавиот не е само безумен, туку е оној кој вели дека нема Бог (Псалм 14:1). Искушението да се обвини или да му се суди некому доаѓа преку духот и се нарекува гордост на животот. Тоа е гревот на Сатаната, обвинителот на браќата. Гневната личност, таа која понижува, ја презема улогата на Бог, како да е способна да просуди за срцата на другите. Потоа како судија таа личност се осмелува да изрече казна. [Јаков 4:11-12](#) вели: „*Не зборувајте еден против друг, браќа;*

оној кој зборува против својот брат или го суди својот брат, зборува против законот и го суди законот. А ако го судиш законот, не си извршител на законот, туку негов судија. Има само еден Законодавец и Судија, Оној Кој може да спаси и да погуби. А кој си ти што го осудуваши ближниот?“

Исус го завршува својот коментар со предизвик кон учениците. Тие треба активно да се борат да го надвладаат гневот кој самите го предизвикале кај другите. Исус сака тие да бидат миротворци. Исто така Тој сака што побрзо да се помират и да ја исправат грешката.

Исусовото прво упатство е: *„И така, ако принесуваши дарување пред олтарот и вчасум се сетиши дека брат ти има нешто против тебе, остави го таму својот дар пред олтарот и оди првин смири се со својот брат, па потем врати се и принеси го дарувањето.“* Идејата е *„Помири се со лицето кое ти се гневи, пред да дојдеш во Божјото присуство.“*

Второто упатство е: *„Помири се со твојот тужител пред законот, додека си уште со него на пат, за да не те предаде на судијата, а судијата пак на извршителот, па да те фрлат в зандана. Вистина ти велам: нема да излезеш оттаму додека не ја дадеш и последната пара.“* Исус нагласува три точки. Прво, како и да е тоа ќе ве чини. Второ, преку исправање на грешката, своеволно предизвикувате гневот да се смири и давате можност да се здобиете со пријател. Ако работата излезе пред суд, гневот на човекот нема да се повлече, и вие нема да му бидете пријател, дури и кога тој ќе ја добие парницата. На крајот, преку отстранување на причината за гнев, личноста нема да користи понижување и осудување, и така сте го спречиле да направи грев.

Примена:

Патот до убиство е јасен. Похотата произведува гнев, гордоста произведува понижување и осудувањето произведува обвинувања. Убиството започнува со гнев. Словото нуди практични совети за справување со него.

1. Не се дружи со гневлив и не оди со човек жесток, за да не се навикнеш на нивните патишта и да не навлечеш стапица на душата своја. (Изреки 22:24-25)
2. Кроткиот одговор гневот го ублажува, а навредлив збор јарост предизвикува. (Изреки 15:1)
3. Благоразумноста го прави човекот бавен на гнев, и за него е чест да биде попустлив кон грешките. (Изреки 19:11)
4. Подарок даден во тајност стивнува гнев, а скриениот дар смирува жестока јарост. (Изреки 21:14 – слободен превод)
5. ГНЕВЕТЕ СЕ, НО НЕ ГРЕШЕТЕ! Сонцето да не зајде во вашиот гнев, и не давајте го место на ѓволот. (Ефешаните 4:26-27)